

7) *Învățătura lui spune: Dacă cineva vrea să fie cel dintâi, să fie cel din urmă dintre toți și slujitorul tuturor și să adopte atitudinea de copil... O astfel de atitudine, potrivit lecturii a doua, exclude gelozia și rivalitatea care sunt sursa tuturor dezordinilor și a faptelor rele. Apoi, Sfântul Iacob îi îndeamnă pe destinatarii epistolei sale să-și însușească acea înțelepciune venită de sus care este, înainte de toate, curată, apoi, pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie. Acesta este profilul ucenicului care corespunde cu cel al lui Cristos.*

Pr. Tarciziu Șerban

*Calendarul săptămânii
19-26 septembrie 2021*

- 19 D **DUMINICA A XXV-A D.P.A.;**
Sf. Ianuarie, ep. m.
- 20 L Ss. Martiri din Coreea **
- 21 M Ss. MATEI, AP. ȘI EV.; Iona,
profet
- 22 M Ss. Mauritius, ofițer și îns. m.;
Silvan, pustnic
- 23 J Ss. Pius din Pietrelcina (Padre
Pio), pr. **, Zaharia și Elisabeta,
părinții Sf. Ioan Botezătorul
- 24 V Sf. Gerard, ep. m.
- 25 S Ss. Cleofa, ucenicul lui Isus;
Sergiu, clg.
- 26 D **DUMINICA A XXVI-A D.P.A.;**
Ss. Cosma și Damian, m.;;
Ghedeon

Gândul săptămânii

“Binefacerile trebuie să ne miște,
insultele nu trebuie să ne atingă.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2021 don Giovanni Bertì

Foaia
LITURGICĂ

**19 septembrie 2021 • DUMINICA A XXV-A D.P.A. • Sf.
Ianuarie, ep. m.**

LECTURA I

**Să-l condamnăm pe cel drept
la o moarte rușinoasă!**

*Citire din cartea Înțelepciunii
2,12.17-20*

Au spus cei care nu gândesc drept: “Să-l pândim pe cel drept, căci ne deranjează, stă împotriva faptelor noastre, ne reproșează păcate împotriva legii și ne acuză de păcate împotriva disciplinei noastre! Să vedem dacă sunt adevărate cuvintele lui și să încercăm ce va fi la sfârșitul lui! Căci dacă cel drept este fiul lui Dumnezeu, el îi va veni în ajutor și-l va salva din mâna celor care-i stau împotriva. Să-l testăm prin jignire și chin, ca să cunoaștem blândețea lui și să ne dăm seama de răbdarea lui! Să-l condamnăm la o moarte rușinoasă, căci, după cuvintele sale, el va fi supraviețuit de Domnul!”

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 53(54),3-4.5.6 și 8 (R.: 6b)

**R.: Domnul este acela care
susține viața mea.**

Dumnezeule, pentru numele tău,
mântuiește-mă
și fă-mi dreptate prin puterea ta!
Ascultă-mi rugăciunea,
Dumnezeule,
pleacă-ți urechea la cuvintele
gurii mele! **R.**

Pentru că străinii s-au ridicat
împotriva mea
și cei violenți caută sufletul meu:
ei nu-l pun pe Dumnezeu înaintea
lor. **R.**

Dar Dumnezeu este cel care mă
ajută,
Domnul este cel care susține viața
mea.

Cu drag îți voi aduce jertfă,
voi lăuda numele tău, Doamne,
pentru că este bun. **R.**

LECTURA A II-A

Rodul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Iacob 3,16-4,3

Preaiubiților, acolo unde este gelozie și rivalitate, acolo se află dezordine și tot felul de fapte rele. Dar înțelepciunea care vine de sus este, înainte de toate, curată, apoi, pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie. Rodul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace. De unde vin războaiele, de unde conflictele dintre voi? Oare nu tocmai din poftele voastre care se luptă în membrele voastre? Râvniți și nu aveți; ucideți și invidiați, dar nu reușiți să obțineți; vă luptați și purtați războaie; nu aveți pentru că nu cereți; cereți și nu primiți pentru că cereți rău, pentru a risipi în plăcerile voastre.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. 2Tes 2,14

(Aleluia) Dumnezeu ne-a chemat prin evanghelie spre dobândirea gloriei Domnului nostru Isus Cristos. (Aleluia)

EVANGHELIA

Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor. Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 9,30-37

În acel timp, plecând de acolo, Isus străbătea Galileea și nu voia ca cineva să știe, căci îi învăța pe discipolii săi și le spunea: “Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și îl vor ucide, iar după ce îl vor ucide, a treia zi va învia”. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-l întrebe. Au venit la Cafarnaum și, când erau în casă, i-a întrebat: “Despre ce ați discutat pe drum?” Însă ei tăceau, căci pe drum discutaseră unii cu alții despre cine este mai mare. Așezându-se, s-a adresat celor doisprezece și le-a spus: “Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor!” Și, luând un copil, l-a așezat în mijlocul lor, apoi, luându-l în brațe, le-a spus: “Oricine primește un astfel de copil în numele meu, pe mine mă primește; iar cine mă primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe acela care m-a trimis”.

Cuvântul Domnului

***

Noutatea surprinzătoare revelată de Isus cu privire la statutul său de Cristos (Mesia), evocată în fragmentul evanghelic al duminicii trecute, nu a fost asimilată de ucenicii săi în mod spontan. Iată-l, așadar, pe Mântuitorul în textul evanghelic de astăzi străbătând ținutul Galileei în dorința de a fi singur cu ucenicii săi spre a-i învăța. Învățătura avea în vedere destinul lui Cristos. Acest destin nu era unul epatant, ci unul care asuma trăsăturile servitorului suferind, evocat în prima lectură a duminicii trecute (Is 50,5-9), ori ale dreptului persecutat, evocat în prima lectură de astăzi: Să-l pândim pe cel drept, căci ne deranjează... Să-l testăm prin jignire și chin, ca să cunoaștem blândețea lui și să ne dăm seama de răbdarea lui! Să-l condamnăm la o moarte rușinoasă, căci, după cuvintele sale, el va fi supravegheat de Domnul! (Înț 2,12-20). Știind, așadar, ceea ce urma să i se întâmple la Ierusalim, Isus le spune ucenicilor pe un ton, de bună seamă, grav: Fiul Omului trebuie să sufere multe, să fie respins de bătrâni, de arhierei și cărturari, să fie ucis și a treia zi să învie.

În fața unui astfel de anunț, noi ne-am aștepta ca ucenicii să amuțească de uimire ori de emoție și, eventual, să încerce să reflecteze asupra consecințelor lui. Or, nimic din toate astea. Sfântul Marcu ne spune că ucenicii n-au înțeles cuvântul rostit de Isus și se temeau să-l întrebe. Mai mult, imediat după aceea, în drum spre Cafarnaum au tot șoșotit în spatele lui Isus. Ajunși acasă, El i-a întrebat despre ce au vorbit ei pe cale, dar toți tăceau pentru că, ne spune evanghelistul, au încercat să afle cine este mai mare dintre ei. Cu alte cuvinte, Isus le face cunoscut sfârșitul său tragic care avea să aibă loc peste puțin timp la Ierusalim, iar ei discută întâietățile la nivel de grup. Incredibil! Fără să știm ceea ce a simțit în acea clipă, Isus profită de situație pentru a le încredința una din învățăturile sale cele mai originale și mai fundamentale, învățătură traversată de teologia crucii oferită duminica trecută (Dacă cineva vrea să vină după mine, să renunțe la sine, să-și ia crucea și să mă urmeze!). În noua sa învățătură Isus exprima practic atitudinea sa în lucrarea mântuirii ... deși din fire Dumnezeu, nu a ținut la egalitatea sa cu Dumnezeu, ci s-a despuiat pe sine... (Fil 2,6-